

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1979

Sted

Fredensborg Slot

Ved et årsskifte er det skik at se tilbage. Når også årtiet skifter, kan vi ikke lade være med at betragte hele det forløbne tidsrum. Hvordan var det på hin aften i 1969, da 70'erne stod for døren? Så vi ikke frem til et tiår, hvor vi skulle høste de rige frugter af 60'ernes opgang, da et vældigt lyssyn endelig forekom os berettiget; morgendagen ville blive endnu bedre end dagen i dag, vi havde lært at styre økonomi og samfund, nu skulle tidens løbske heste lystre vore tøjler. I dag kan vi nok huske, at de første advarselsklemt havde lydt. Ungdomsoprøret, som vi har valgt at kalde begivenhederne navnlig i 1968, viste sig at være mere end en pludselig influenza.

Vel havde ungdomsoprøret politisk sigte og talte økonomi som alle andre i sin tid. Men egentlig tror jeg kun, det var overfladen, der tog sig ud som et samfundspolitisk spørgsmål. Det var problemer af langt dybere karakter, der var den virkelige årsag til den uro, som navnlig de unge gav udtryk for. De hævdede sig i samfundsdebatten, tog nye initiativer på mange felter, søgte nye veje - somme tider næsten febrilsk. Mange gav det nyt livsindhold, men andre væltede det over ende og gjorde endnu mere rådvilde, eller det drog dem ned i narkotikaens mørke, hvor selv de gode viljer kun vanskeligt finder vej.

Man kan sagtens give problemerne navn og adresse, men er de i virkeligheden ikke tegn på en usikkerhed, som er af menneskelig art, og som deles af alle aldersgrupper og samfundslag? Jeg synes vores reaktion på 70'ernes energikrise og økonomiske nedtur tyder på det, for det er da en underlig mistrøstighed, der har grebet os alle sammen. Følte vi os simpelthen uretfærdigt behandlet af skæbnen, da 70'erne ikke kunne byde os den fortsatte fremgang, som 60'erne havde vænnet os til?

Det er ikke svært at beskrive det forgangne tiår i en bedrøvelig tone, men ingen begivenhed, ingen periode, hvor trist den end synes, er uden lyspunkter. Skraber

vi de klamme, visne blade til side en dag i den sene vinter, står nye spirer altid parat. Jeg tror, 70'ernes gode arv til 80'erne er sådan en lille erantis, der hedder ny opmærksomhed over for det enkelte menneske, en genvågnende omsorg, ikke blot for naturen, men for hvert menneskes værd som enestående personlighed, som en uerstattelig tone i det store klanghav.

Min mand, vore to drenge og jeg lader i aften tankerne gå ud til alle egne af vort land, til ethvert hjem og til hver enkelt med en tak for det år, vi har oplevet sammen.

Blandt de mange gode minder er der et, som både Prinsen og jeg gerne vil fremhæve: nemlig vort besøg i Grønland, da hjemmestyreloven trådte i kraft. Det var en historisk dag for Grønland og dermed for hele Det Danske Rige. Gid den smukke optakt må blive et godt varsel for Grønlands fremtid. Et godt nytår ønsker jeg for hele det grønlandske folk, for hvert enkelt hjem i det fjerne nord.

De samme ønsker sender jeg også til Færøerne. Gid det ny år må bringe meget godt trods de vanskeligheder, som trods alt heller ikke det færøske samfund forskånes for.

Min tak og min nytårshilsen bringer jeg til alle, der virker i det danske samfunds tjeneste, ikke mindst til dem, der våger over vor sikkerhed. Ofte har de i deres arbejde udvist en offervilje, der gik langt videre, end pligten krævede.

Ved årets udgang går mine tanker også til alle landsmænd uden for landets grænser med en tak for den trofasthed, de viser deres gamle land. Hvad enten deres virke er fjernt eller nær, af kortere varighed eller er et helt livs indsats, er de med til at hævde Danmarks navn i hele den vide verden.

I denne nat lægger vi så det gamle år bag os og med det de vaklende 70'ere. Står vi lidt rådvilde over for 80'erne? Ængstelige ved at ane nye vanskeligheder, urolige fordi vi meget vel ved, at det, vi nu kalder trangere tider, er for intet at regne mod, hvad vort land før har måttet gennemleve, eller hvad andre den dag i dag må tåle.

I gamle dage plejede man at fremstille årsskiftet som en gamling, der går ud, mens det ny år banker på døren i skikkelse af et lille barn.

Skulle vi ikke prøve som de gamle at byde det ny år velkommen? Når et barn kommer til verden, er det dog altid med glæde og forventning, det modtages i familien, selv om ingen vil vove at spå det idel fremgang og lykke eller et liv uden bekymring. Vi véd jo, at vi selv skal gøre noget for barnet og med det, at uden vor indsats bliver der intet ud af det lille væsen, er det end nok så lovende.

Lad os sammen tage imod 1980 og hvad det kan bringe vort land og os hver især. Måtte vi alle sande, at der er brug for hver enkelts indsats og omhu og fortrøstning:

Så kan vi alle ønske hinanden et glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christian-9-palae-amalienborg>